

వచ్చింది అంటున్నారు. అజ్ఞానం నిజంగా లేదు. ఉన్నదల్లా జ్ఞానమే. నీవు ఎవరో నీకు తెలియకపోవటమే అజ్ఞానం గాని అజ్ఞానం అంటూ ప్రత్యేకంగా ఏమీలేదు. రమణమహర్షిని మేము చూడలేదు అని కొంతమంది చెబుతారు. ఒకవేళ కొంతమంది చూసారు అనుకోండి. ఏమి చూస్తారు? ఆయనలోని జ్ఞానమును మీరు చూడగలరా? మన శరీరం ఎలా ఉంటుందో ఆయన శరీరం కూడా అలాగే ఉంటుంది. అక్కడ చూడవలసింది జ్ఞానం. మనం ఎవరో మనకు తెలిస్తే, మన స్వరూపంలో ఉన్నది ఏమిటో మనకు తెలిస్తే అక్కడ ఉన్నదేదో మనకు తెలుస్తుంది. ఒక వ్యక్తిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ఆ వ్యక్తి యొక్క చైతన్యస్థాయి మనకు కూడా ఉండాలి, లేకపోతే మనకు అర్థంకాదు. మీ మనస్సు అణిగి ఉంటే ఎక్కడ ఉన్నా సుఖమే. మనస్సు అణగకపోతే ఎక్కడ ఉన్నా మీకు దుఃఖమే మిగులుతుంది. సత్యగుణంలోనుండి సహనం వస్తుంది. సహనం ఏమి చేస్తుంది అంటే మరణంలేని వస్తువు నీ హృదయంలో ఎంత లోతులలో ఉందో అంతలోతులలోనికి తీసుకొని వెళుతుంది. అక్కడ నీవు ఆనందాన్ని అనుభవిస్తావు. నీ హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళిపోతావు అనుకో, అక్కడ ఆనందంలో మునిగిపోతావు అనుకో ఆ అనుభవం గురించి మాకు ఎవరు చెబుతారు. ఆ ఆనందాన్ని మాకు చెప్పటానికి నీవు బయటకు రావాలి. దీనికి రామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే జ్ఞాని గోడమీద కూర్చొంటాడు ఒక ప్రక్క జ్ఞానాన్ని, ఆనందాన్ని చూస్తూ ఉంటాడు. రెండో ప్రక్క లోకాన్ని చూస్తూ ఉంటాడు. ఆ ప్రక్కనున్న ఆనందం గురించి ఈ ప్రక్క ఉన్నవారికి చెబుతూ ఉంటాడు దాని కోసం వాడు గోడమీద కూర్చొంటాడు గాని పబ్లిసిటీ కోసం కాదు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ఏలూరు 3-1-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఉపాసనవలన మనస్సు స్వాధీనంలో ఉంటుంది. పరమేశ్వరుని రూపాన్ని ధ్యానించటం, నామాన్ని స్మరించటం వలన ఇంద్రియాలు, మనస్సు స్వాధీనంలోనికి వస్తాయి. అంటే మనం ఎలా చెపితే అలా మనస్సు ఇంద్రియాలు శరీరం వింటాయి. మా మనస్సు బాగా లేదు. నిర్మలంగా లేదు అంటారు. మీరు మంచిపనులు చేస్తూ ఉంటే ఈశ్వరుని పట్ల భక్తి కలిగి ఉంటే మనస్సుకు శాంతి కలుగుతుంది. రాత్రి నిద్ర పోయే ముందు మీ మనస్సును నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉంచుకొంటే నిద్ర బాగా వస్తుంది. రాత్రి భాగంలో మీకు తెలియకుండా మీ మనస్సు సాధన చేస్తుంది. పెద్ద పెద్ద స్వామీజీలు కూడా పడుకొనే ముందు మంచి మంచి గ్రంథాలు కొబ్బిసేపు చదువుకొని పడుకొంటారు. వారే అంత జాగ్రత్తగా ఉంటే మనం ఎంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అజాగ్రత్త పనికి రాదు, అశ్రద్ధ పనికి రాదు. ప్రపంచంలో అనేక మతాలు ఉన్నాయి అనుకొంటాము. కాని ఉన్నవి రెండే మతాలు.

1. భగవంతుడు ఉన్నాడు అని చెప్పే మతం, 2. భగవంతుడు లేడు అని చెప్పే

మతం. మనలో మూడు గుణాలు తిరుగుతూ ఉంటాయి. 1. తమోగుణం, 2. రజోగుణం, 3. సత్వగుణం. తమోగుణంలో ఉన్నప్పుడు బద్ధకంగా ఉంటాము. రజోగుణంలో ఉన్నప్పుడు చిరాకుగా, కోపంగా ఉంటాము, పరుషంగా గట్టిగా మాట్లాడతాము. సత్వగుణం ఉన్నప్పుడు నిర్మలంగా, తియ్యగా మాట్లాడతాము. మనం చెప్పేది ఇతరులకు అర్థమయ్యేలాగ చెబుతాము. రజోగుణంలో నుండే కామకోధములు వస్తాయి. అవే మన ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి ప్రతిబంధకాలు.

ఈశ్వరుడిపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం ఉంటే మనస్సు దాని అంతట అదే కండిషన్లో పడి ఉంటుంది. మీలో చాలామందికి దుఃఖం రావచ్చు. దుఃఖం నిజం కాదు. ఊహించుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తుంది. అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అని ఆయన పట్ల పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే దుఃఖం రాదు. మనకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే భగవంతుని పట్ల విశ్వాసం లేదని, ఆయన పట్ల భక్తి లేదని గుర్తు. మానవుడికి ఆలోచన తక్కువ, ఉద్రేకం ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఇది మానవ స్వభావం మనం ఉద్రేకం తగ్గించుకోవాలి, ఆలోచన పెంచుకోవాలి. మనం దానధర్మాలు చేస్తాము. కాని అశాంతిగా చేస్తాము దాని వలన మనం సుఖపడము, మనం ఎవరికైతే ఉపకారం చేస్తున్నామో వారు సుఖపడరు. దానం ఎలా చేయాలి అంటే నిర్మలమైన మనస్సుతో చేయాలి, ఎదుటి వారి క్షేమం కోరి చేయాలి. చేసేపని విడిచి పెట్టకూడదు, పని శ్రద్ధగా చేయాలి, శాంతిగా చేయాలి, పదిమందిక్షేమం కోరి చేయాలి. ఒక పని చేస్తే అది మనకు ఉపయోగపడాలి. సమాజానికి ఉపయోగపడాలి. ఆ పనివలన చిత్తశుద్ధి కలగాలి, భగవంతునిలో ఐక్యం అవ్వటానికి ఆ పని నీకు సహకరించాలి. నీవు ధర్మాన్ని ఆచరించు. ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ ఉంటే నీలోపల ఏమైనా దోషాలు ఉంటే అవి బయటకు వచ్చి కాలిబూడిద అవుతాయి అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. నదికి అప్పడప్పుడు వరదలు వస్తాయి. కాని నీవు భగవంతుని ప్రార్థిస్తూ ఉంటే భగవదనుగ్రహం ప్రవాహంలాగ ఎప్పుడూ వస్తూ ఉంటుంది. ఆ ప్రవాహం నీ మనస్సులో ఉన్న దోషాలను కడిగేస్తూ ఉంటుంది. భగవంతుని దయ అటువంటిది.

మానవుడు ఎన్ని కష్టాలు అయినా పడతాడు, జనన మరణ చక్రంలో కొట్టుకొని పోతూ ఎన్ని ఇబ్బందులు అయినా పడతాడు కాని అహంకారాన్ని విడిచి పెట్టటానికి ఇష్టపడడు. ఇది మానవుడిలో ఉన్న పెద్ద దోషం. ఎందుచేతనంటే అహంకారమే నేను అనుకోవటం వలన దానిని విడిచిపెట్టడం లేదు. నేను అది చేసాను, నేను ఇది చేసాను అంటాడు. అది గాను, ఇది గాను ఉంటాడు గాని తానుగా ఉండడు. మన స్వరూపం అరూపం. మనకు రూపబుద్ధి, నామబుద్ధి నశిస్తే అది వ్యక్తమవుతుంది. ఏదో శనిగ్రహం అని, ఆ గ్రహం అని, ఈ గ్రహం అని జడుస్తావు. నీ మనస్సు అనే గ్రహం నుండి బయటకురా! ఏగ్రహము నిన్ను ఏమీ చేయలేదు. ఇది భగవంతుడు చెప్పిన మాట అయితే ఈ మాటను

విని, అర్థం చేసుకొని, ఆచరించటానికి సత్వగుణం ఉండాలి. సత్వగుణం మనకు లేదు. మనందరము తమోగుణంలో ఉన్నాము కాని సత్వగుణంలో ఉన్నాము అనుకొంటున్నాము. 10 కోట్ల రూపాయలు అప్పులో ఉండి నేను నిల్వలో ఉన్నాను అనుకోవటం ఎటువంటిదో లోపల తమోగుణంలో ఉండి నోటితో సత్వగుణంలో ఉన్నాము అనుకోవటం అటువంటిదే. దాని వలన ప్రయోజనం ఏమిటి? సత్వగుణంలో ఉంటే నీ మొఖం ప్రశాంతంగా ఉంటుంది, నీ మాట నిర్మలంగా ఉంటుంది, ఏ పనిచేసినా లోకక్షేమం కోసం చేస్తాడు. సత్వగుణాన్ని ప్రాక్టీసు చేస్తే అంతర్దృష్టి కలుగుతుంది. స్థూల దృష్టి ఉన్నవాడికి దేహ సౌందర్యం, ఇంద్రియ సౌందర్యం తెలుస్తాయి. అంతర్దృష్టి ఉన్నవాడికి హృదయ సౌందర్యం, గుణ సౌందర్యం తెలుస్తుంది. ఒక మనిషిని చూస్తున్నాము అనుకోండి. వాడి కులం, గోత్రం చూడకూడదు. వాడిలో ఉన్న గుణం చూడాలి, అది ఎవడు చూస్తాడు అంటే అంతర్దృష్టి ఉన్నవాడు చూస్తాడు.

పనికి, జ్ఞానానికి విరోధం లేదు. పనిని విడిచి పెట్టినంత మాత్రంచేత నీకు జ్ఞానం కలుగదు. కర్మ విడిచిపెట్టినవాడు కర్మలేని స్థితిని పొందలేడు, వాడికి చివరకు సోమరితనం మిగులుతుంది. నీ పాట్ల కోసం ఏదో వృత్తి చేసుకో కాని అహంవృత్తిలో ఉండకు. కర్మ చెయ్యి కాని కర్మలేని కర్మ చెయ్యి. నేను చేస్తున్నాను అనే తలంపును వదిలి వెయ్యి. పని ద్వారా చాలా విషయాలు నేర్చుకోవచ్చు. అలాగని నీవు అతిగా ఉండకూడదు. నీ ఉపాధి ద్వారా ఏది జరగవలసిఉందో ఆ పని నీవు చేస్తూ ఉండు, నీ ధర్మాన్ని నీవు ఆచరిస్తూ ఉండు. మిగతా విషయాలు భగవంతునికి విడిచిపెట్టు. నీవు చేసే పని శాంతంగా, సక్రమంగా చెయ్యి, ఫలితం కోసం చూడకు ఫలితం ఎప్పుడు ఇవ్వాలో భగవంతుడు ఇస్తాడు. ఒకోసారి ఫలితం ఇవ్వటం లేటు చేస్తాడు. మీ బుద్ధి కండిషన్లో లేకుండా ఫలాన్ని ఇచ్చి వేస్తే దానిని మీరు దుర్వినియోగం చేయవచ్చు, మీ క్షేమం కోసమే లేటు చేస్తున్నాడని మీకు అర్థమవ్వటంలేదు. కర్మఫలం ఎప్పుడు ఎక్కడ ఇవ్వాలో ఆయన చూసుకొంటాడు కర్మఫలం ఎవరి వాటా వారికి సక్రమంగా ఇచ్చేవాడే భగవంతుడు అందుచేత ఆయనను కర్మఫలధాత అని పిలుస్తారు. సూర్యుడు కనబడకుండా మేఘాలు ఎలా అడ్డువస్తున్నాయో అదేవిధంగా నీ లోపల సద్వస్తువు ఉన్నప్పటికీ అది నీకు తెలియకుండా నీ తలంపులు అనే మేఘాలు అడ్డువస్తున్నాయి. **వాటిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు.** లోపల ఉన్న సద్వస్తువు, లోపల ఉన్న ఈశ్వరుడు నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. కర్మయోగానికి భక్తి ఉండాలి, జ్ఞానయోగానికి భక్తి ఉండాలి. సృష్టి అంతా నాది అనుకోవటం కర్మయోగం, సృష్టిలో ఏదీ నాది కాదు అనుకోవటం జ్ఞానయోగం. మహాత్మా గాంధీ గారు కర్మయోగి. ఈ ప్రపంచం నాది అనుకొని పనిచేసాడు. రమణమహర్షిగారు జ్ఞానయోగి. ఈ సృష్టిలో ఏదీ నాది కాదు అని ఆయన అనుకొన్నాడు. ఏ యోగం అయినా నిన్ను బ్రహ్మములో

ఐక్యం చేస్తుంది. మనం ఆ యోగానికి పనికిరాము, ఈ యోగానికి పనికిరాము. జీవుడు కర్మఫలాన్ని ఆశించి పనిచేస్తాడు. ఈశ్వరార్పణబుద్ధితో పనిచేయడు. కర్మఫలాన్ని ఆశించి చేస్తాడు. దాని ఫలాన్ని భోగిస్తాడు. అది అనుభవించేటప్పుడు వాసన పడుతుంది. వాసనలోనుండి తలంపు వస్తుంది. తలంపును బట్టి మరల పని చేస్తాడు. ఇది కర్మ సముద్రం. దేవుని అనుగ్రహం లేకుండా దీనిలోనుండి బయటకు రాలేవు. ఎప్పుడో భువనేశ్వర్లో టీ త్రాగాను. అది చాలా బాగుంది అని ఇప్పటికి జ్ఞాపకం వస్తోంది. ఎప్పుడో తాగిన టీ నా పొట్టలో ఉందా? లేదు, కాని అది చాలా బాగుంది అనే వాసన అలా ఉండిపోయింది. ఆ వాసన ఏమిచేస్తోంది అంటే అటువంటి టీ ఎక్కడ దొరుకుతుందా అని మనస్సు చూస్తుంది. అలా చూసినా ఫరవాలేదు. టీకోసమే చూస్తోంది కాని మోక్షం కోసం ప్రయత్నం చేయటంలేదు. ఇది కర్మరహస్యం.

బ్రహ్మనుభవం పొందే వరకు జీవలక్షణాలు ఆ ఉపాధిని విడిచిపెట్టవు. ఉపాధితో కలసిన నేను మాయనేను. ఉపాధిరహితమైన నేను నిజమైన నేను. గాఢనిద్రలో ఉపాధి లేనప్పుడు అక్కడ ఒక నేను ఉంది. అదే నిజమైన నేను. ఉన్నది ఏదో ఉంది, లేనిది ఏదో లేదు. ఉన్నదానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు. లేని దానికి ఉండటం అంటూలేదు. ఇది నిశ్చయము. అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఇది తెలుసుకొంటే సుఖపడతావు. తెలుసుకోలేకపోతే శరీరం వెంట నీడ ఎలా వస్తోందో అలాగ ఏ జన్మకు ఆ జన్మ దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతుంది. నీవు లోకంతో రాజీపడటం కాదు. భగవంతునితో రాజీపడటం నేర్చుకో. భగవంతుని సంకల్పాన్ని నీ సంకల్పం చేసుకో.

భగవంతుని ప్రేమించగా, ప్రేమించగా, ఆరాధించగా, ఆరాధించగా మన అంతఃకరణంలో భగవంతుడు ప్రవేశిస్తాడు. ఆయన ప్రవేశించాక మన భౌతిక అభివృద్ధిని గాని, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిని గాని ఎవరూ ఆపుచేయలేరు. జ్ఞాని ప్రేమ ఒక కులానికి గాని, జాతికి గాని, ఒక ప్రాంతానికి గాని పరిమితమై ఉండదు. జాతి, మత, కుల విచక్షణ లేకుండా అందరికీ ప్రేమను పంచిపెడతాడు. బాగా పండిన పండును రాయితో కొట్టనక్కరలేదు దాని అంతట అదే రాలిపోతుంది. అలాగే నీవు సహృదయంతో జీవిస్తూ ఉంటే, సద్బుద్ధికలిగి ఉంటే, సత్కర్మ చేస్తూ ఉంటే నీ మనస్సు పక్కానికి వచ్చి ప్రకృతిలోనుండి రాలిపోయి మోక్షంలో పడతావు. నీ జీవన విధానం ఎలా ఉండాలి అంటే నీ మనస్సుకు అంతర్ దృష్టి కలిగేలా జీవించాలి. అంతర్ దృష్టి కలిగిన వాడికి ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఆత్మజ్ఞానం కలిగినవాడికి ఉండటం అనేది స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది.

నీ దేహం ఏ పని మీద ఈ భూమి మీదకు వచ్చిందో ఆపని జరుగుతూ ఉంటుంది. కాని నీవు అంతర్ దృష్టి అలవాటు చేసుకో. నీవు ధ్యానం చేసి, సత్పురుషుల సహవాసం చేసి, అర్చనారాలను ఉపాసించి, నీకంటే చైతన్య స్థాయిలో ఎక్కువ ఉన్నవారికి గౌరవించి

వారి దగ్గర విద్య నేర్చుకొని నీ పృథ్వీయం యొక్క లోతులలో ఆత్మముత్తం ఎంత లోతులలో ఉందో అంతలోతులలోనికి వెళ్ళగలిగితే, అక్కడ మునగ గలిగితే అక్కడ నిలబడ గలిగితే ఆ వస్తువు నీకు అందుతుంది. ఆ వస్తువు తెలిసాక అయ్యో! ఇంతవరకు తెలియక దుఃఖపడిపోయాను, టైము అంతా వ్యర్థం చేసుకొన్నాను అని నీవు అనుకొంటావు. ఆ వస్తువు తెలిసాక నీకు ఇంకా దుఃఖం మిగిలింది అనుకో అది అంతా ఆనందంగా మారిపోతుంది. అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. నీవు చేసేపని భగవంతుడు చూడడు. ఏతలంపుతో ఆపని చేస్తున్నావో భగవంతుడు చూస్తాడు. మన చేతికి ఏదైనా రోగం నచ్చింది అనుకోండి డాక్టరు దగ్గరకు వెళితే చెయ్యి తీసేస్తాడు, దొంగ బంగారం కోసం చెయ్యి నరుకుతాడు, ఇద్దరూ చెయ్యి తీసేసారు. డాక్టరుకు పాపం రాదు. దొంగకు పాపం వస్తుంది. ఎందుచేతనంటే తలంపులు తేడా. ముసలితనం చాలా మంచిది. ఇంట్లోవారు ఎవరూ పలకరించరు, ఇంట్లో పని ఉండదు, ఎలా ఉన్నా ఎవరూ పట్టించుకోరు అందువలన సాధనకు ఉపయోగించుకోవచ్చు. కాని ముసలివారు జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొంటూ మనస్సును నరకం చేసుకొంటారు. కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటారు. మీరు ధ్యానం చేయలేకపోతే సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యండి. సత్పురుషుల సహవాసం సహజమైన గాలి వంటిది. నీకు తెలియకుండా నీ దేహబుద్ధి రాలిపోతుంది. ఏదైనా పని ప్రారంభించారు అనుకోండి, అది మీరు చేయలేకపోతే సత్పురుషుల సహవాసం చేస్తూ ఉంటే మీరు మొదలుపెట్టినపని మధ్యలో ఆగకుండా వారు పూర్తి చేస్తారు. ఇతరులలోని లోపాలను చూడవద్దు. ఇతరుల లోపాలను అస్తమాను చూస్తూఉంటే మనలోపాలను చూసుకొనే టైము మనకు ఉండదు. ఇతరులలోపాలను చూసే బదులు మన లోపాలు ఏమిటో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకొంటే మనం బాగుపడతాము. కృష్ణుడు మూడు విడిచిపెట్టమని చెప్పాడు, మూడు ప్రాక్టీసు చెయ్యమని చెప్పాడు. కోరిక, కోపం, అసూయ వీటిని విడిచిపెట్టమని చెప్పాడు. యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను విడిచిపెట్టవద్దు అని చెప్పాడు. ఇది పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞ.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, మల్కిపురం, 21-1-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

గురువుకు అన్నీ తెలుస్తాయా అని ఒక భక్తుడు భగవాన్ ను అడిగాడు. ఏది అయితే తెలుసుకోవలసిన విషయమో అది గురువుకు తెలుస్తుంది అని చెప్పారు. బంగారాన్ని అనేక రూపాలలో వస్తువులుగా చేయించుకోవచ్చు. అలాగే భగవంతుడు. గురువుగా అనేక రూపాలలో భూమి మీదకు వస్తాడు. ఏ గురురూపంలో వచ్చినా వాడు భగవంతుడే. మీరు ఏ గురురూపంలో ఆరాధించినా భక్తి ప్రధానం, శ్రద్ధ ప్రధానం గురువు మీద చాపల్యం లేని భక్తి ఉండాలి. షిరిడీ సాయిబాబా సిద్ధ పురుషుడు, మహాజ్ఞాని, మహాగురువు.

20-02-2000